

[Justitsministeren.]

forslag i saa Henseende, og den Tale, som det ærede Medlem holdt i Dag, er ikke blevet holdt dér. Nu, paa en af Rigsdags-samlingens sidste Dage, efter at Forslagene har været til aarelang Behandling i Folketinget, stiller Det konservative Folkeparti pludselig et Ændringsforslag, om hvilket det ærede Medlem efter de hidtil sted-fundne Forhandlinger maa vide, at det er uigennemførligt. Det tillader jeg mig at betegne ved Udtrykket „Politisk Bluff“. Det kunde jo være, at det ikke var det, hvis det ærede Medlem havde Ret i den Betragtning, han synes at ville gøre gældende, at hvis jeg personlig var gaaet ind for dette Forslag, saa vilde det være blevet gennemført. Nu vil jeg gerne spørge det ærede Medlem: Hvilken Minister vilde ikke, selv om han ikke blev drevet af det menneskelige Ønske om at blive populær inden for Kredsen af underordnede, hvilken Minister vilde ikke i en Situation som denne, hvor man gaar over til en ny Ordning, som paa mange Omraader kan volde Besværigheder, ønske at faa Staten til paa Forhaand at være saa tilfreds som muligt? Hvilken Minister vilde ikke indtage den Stilling? Derfor har det ærede Medlem slet ikke Ret. Det vilde ikke have nyttet mig noget, saaledes som hele Forholdet laa i Folketinget, at stille det Ændringsforslag, som Det konservative Folkeparti har stillet i Dag, og den ærede Ordfører (V. Buhl) har i sin Tale givet Begrundelsen derfor.

C. J. F. Sven: Naar man ser paa Socialdemokratiets politiske Historie, saa maa man nok undres, naar vi nu faar smækket i Ansigtet, at man ikke maa stille Forslag, fordi de er uigennemførlige. Jeg minder om, at gennem Aartier stillede den højtærede Ministers Parti Gang paa Gang Forslag, uagtet det var givet, at de var uigennemførlige; og hvad der var Ret den Gang for Socialdemokratiet, maa vel ogsaa nu være Ret for os.

Hvad angaar Spørgsmaalet om, hvorvidt den højtærede Minister havde haft Styrke til at gennemføre dette Bestillings-tillæg til de statslige Ordenspolitibetjente, da nærer jeg større Tillid til den højtærede Ministers Styrke, end han aabenbart selv gør.

Justitsministeren (Steincke): Det kunde ikke falde mig ind at bebrejde det ærede Medlem, at han stiller Forslag, der er

uigennemførlige, det gør Det konservative Folkeparti jo ustandselig, men jeg bebrejder ham, at han føler sig skuffet over, at de saa heller ikke bliver vedtaget.

Det glæder mig at høre, at det ærede Medlem har større Tillid til mig, end jeg aabenbart selv har. Det er første Gang, jeg har hørt det fra nogen Side.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslagene Nr. 1 og 2, § 1, saaledes ændret, §§ 2—7, Ændringsforslag Nr. 3 om Indsættelse af en ny Paragraf, § 8 og Lovforslagets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Dernæst foretoges:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov Nr. 98 af 31. Marts 1931 om Statens Tjenestemænd. (Justits- og Politivæsenet samt Fængselsvæsenet).

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1938; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 2841).

Uden for Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Ændringsforslagene Nr. 1 og 2 vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 3 forkastedes med 38 Stemmer mod 15.

Ændringsforslag Nr. 4 betragtedes som bortfaldet efter Forkastelsen af Ændringsforslag Nr. 3.

§ 1, saaledes ændret, § 2 og Lovforslagets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.